

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

γιά τὴν ἀνάστασι
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ χαίρετε!

«**Π**άσχα. Κυρίου Πάσχα» ἐορτάζουμε οἱ πιστοί. Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μᾶς προσκαλεῖ «εἰς τὴν πανήγυριν τῶν πρωτοτόκων» (πρβλ. πρὸς Ἑβραίους ιβ' 23) νὰ χαροῦμε καὶ νὰ εὐφρανθοῦμε πνευματικὰ γιὰ τὶς μεγάλες δωρεές ποὺ μᾶς ἐ χάρισε ὁ Παντοδύναμος καὶ Φιλάνθρωπος Κύριός μας μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία Του καὶ τὴν ἔνδοξο ἔγερσή Του ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Ἀναφέρουμε τὶς πιὸ σημαντικές:

Ἡ πρώτη δωρεά Του εἶναι ἡ χαρά

Προαναγγέλλοντας ὁ Κύριός μας στοὺς μαθητές Του, ὅτι θὰ λυπηθοῦν γιὰ τὸν φρικτὸ θάνατό Του καὶ τὸν πρόσκαιρο χωρισμό τους, συγχρόνως τοὺς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ τοὺς δώσει καὶ χαρὰ μὲ τὴν ἐπανεμφάνισή Του σ' αὐτοὺς μετὰ τὴν ἔγερσή Του ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Εἶπε:

«Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν» (Ἰωάννου ις' 22).

Δηλαδή: Κι ἐσεῖς, λοιπόν, τώρα μὲν ἔχετε λύπη, πάλι ὅμως θὰ σᾶς δῶ μετὰ τὴν ἀνάστασή μου καὶ θὰ γεμίσει ἡ καρδιά σας ἀπὸ χαρά, καὶ τὴν χαρά σας αὕτη κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς τὴν ἀφαιρέσει.

Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μὲ τὴν μαρτυρία του, ὅτι «ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον» (Ἰωάννου κ' 20), ζωντανὸ μετὰ τὸν σταυρικὸ θάνατό Του.

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν πεπλανημένη ἀντίληψη, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπειλεῖ τὴν ζωὴ τους καὶ θέλει νὰ τοὺς στερήσει τὴν χαρά, γι' αὐτὸ καὶ μένουν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὴν πίστη, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Παραμένουν περιορισμένοι στὰ κτιστὰ καὶ φθαρτὰ ὅρια τῆς ὑπάρξεώς τους.

Μὲ τὴν ἀνάστασι τοῦ Κυρίου μας ὅμως βεβαιωνόμαστε, ὅτι τὴν χαρὰ ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Κύριός μας, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς τὴν ἀφαιρέσει κάποιος.

Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας μας, τῆς ἀπολυτρώσεώς μας, τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ τῆς συμμετοχῆς μας στὴν αἰώνια ζωὴ Του. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων τῆς κτιστῆς καὶ φθαρτῆς ὑπάρξεώς μᾶς, δηλαδή τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ἀγιότητος καὶ τῆς ἀθανασίας

πού μᾶς ἐχάρισε ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτὴρας Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

Αὐτὴ ἡ χαρὰ εἶναι μόνιμη στὴν καρδιά μας, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν χαρὰ πού προσφέρουν ἡ ἁμαρτία καὶ τὰ πάθη, πού εἶναι πρόσκαιρα καὶ ἔχουν πικρὸ καρπὸ τὸν θάνατο κατὰ τὸν λόγο τῆς ἁγίας Γραφῆς «τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» (πρὸς Ρωμαίους ς' 23). Δηλαδή: Γιατὶ ὁ μισθὸς πού δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος.

Ἡ δεύτερη δωρεά Του εἶναι ἡ εἰρήνη

Ἀποχαιρετώντας ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς τοὺς μαθητές Του στὸν μυστικὸ δεῖπνο εἶπε:

«Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάννου ιδ' 27).

Δηλαδή: Φεύγω καὶ σᾶς ἀφίνω εἰρήνη. Σᾶς δίνω τὴν ἀληθινὴ καὶ βαθεῖα εἰρήνη, τὴν ὁποία ἔχω ἐγὼ καὶ τὴν ὁποία ἤλθανὰ φέρω στὸν συνταρασσόμενο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κόσμος. Δὲν σᾶς δίνω ἐγὼ εἰρήνη ἀπατηλὴ καὶ ἀσταθὴ σὰν αὐτὴ πού δίνει ὁ κόσμος.

Γι' αὐτὸ μετὰ τὴν ἀνάστασή Του, ὅταν ἐμφανίστηκε στοὺς μαθητές Του, τοὺς εὐλόγησε λέγοντάς τους «Εἰρήνη ὑμῖν» (Ἰωάννου κ' 19).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ, ὅτι μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία Του ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἰρήνευσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δηλαδή τοὺς πιστοὺς τῆς ἐποχῆς Του, πού ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ τοὺς ἀπίστους πού ἦσαν οἱ εἰδωλολάτρες, μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, θανατώσας τὸ

φρόνημα τῆς σαρκὸς ποὺ εἶναι «ἔχθρα εἰς Θεόν» (πρὸς Ῥωμαίους η' 6) ἀπαξιώσας καὶ νεκρώσας κάθε ἀφορμὴ τῆς διακοπῆς τῆς κοινωνίας μετὰ τὸν Θεὸ Πατέρα, ποὺ προκαλοῦν τὰ πάθη τῆς ἀμαρτίας, ἐξαφανίσας καὶ τὴν δύναμή τους, δηλαδὴ τὸν θάνατο.

«Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθων εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς» (Ἐφεσίους β' 14-17).

Δηλαδή: Αὐτὸς πραγματικὰ εἶναι γιὰ μᾶς ἡ εἰρήνη. Αὐτὸς ἔκανε τοὺς δύο ἀντιμαχόμενους κόσμους, δηλαδή τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες ἓναν λαὸ καὶ γκρέμισε μετὰ τὸν σταυρικὸ Ἰουδαϊκὸ θάνατο ὅ,τι σὰν τεῖχος τοὺς χώριζε καὶ προκαλοῦσε ἔχθρα μεταξύ τους. Κατήργησε δηλαδή τὸν ἰουδαϊκὸ νόμο τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν διατάξεων, γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μετὰ τὸ ἔργο του ἀπὸ τὰ δύο ἐχθρικά μέρη, ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες μιὰ νέα ἀνθρωπότητα, φέρνοντας τὴν εἰρήνην. Κι ἀφοῦ θανάτωσε μετὰ τὸν σταυρὸ τοῦ τὴν ἔχθρα, ἔνωσε τοὺς δύο πρώην ἐχθροὺς σὲ ἓνα σῶμα καὶ τοὺς συμφιλίωσε μετὰ τὸν Θεό. Ἔτσι, ὁ Χριστὸς ἦρθε κι ἔφερε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς εἰρήνης σ' ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρες, ποὺ ἦσαν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ σ' ἐσᾶς τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ ἦσαν κοντὰ Του.

Ἡ τρίτη δωρεά Του εἶναι ἡ δικαίωση καὶ καταλλαγή μας μετὸν Θεὸ Πατέρα

Σ' αὐτὴ ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφοντας:

«Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν» (Ρωμαίους ε' 8-11).

Δηλαδή: Ὁ Θεὸς ὅμως ξεπερνώντας αὐτὰ τὰ ὅρια ἔδειξε τὴν ἀγάπην του γιὰ μᾶς, γιατί ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμη στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴν ζωὴν του γιὰ μᾶς. Τώρα, λοιπόν, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν καταδίκη, μετὸν μεσολάβηση τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, πολὺ περισσότερο ὁ ἴδιος θὰ μᾶς σώσει καὶ ἀπὸ τὴν μέλλουσα ὀργή. Διότι, ἐάν, ὅταν ἡμασταν ἐχθροὶ μετὸν Θεό, μᾶς συμφιλίωσε μαζί Του ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Υἱοῦ Του, πολὺ περισσότερο τώρα ποὺ συμφιλιωθήκαμε, ἡ ζωὴ Του θὰ μᾶς χαρίσει τὴν σωτηρία. Κι ὅχι μόνο συμφιλιωθήκαμε, ἀλλὰ καὶ καυχόμαστε γιὰ τὸν Θεό, ποὺ μᾶς ἔδωσε τώρα αὐτὴ τὴν συμφιλίωση μέσῳ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐνῶ ὁ Κύριος μᾶς συμφιλίωσε, πεθαίνοντας στὸ σταυρό, μετὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα, νεκρώνοντας τὴν ἁμαρτία γιὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτωλὴ ζωὴ, ἐν τούτοις πολλοὶ συνεχίζουν νὰ ζοῦν μετ' ἐχθρὰ στὸν Θεὸ ἁμαρτάνοντας. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν συμβαίνει τοῦτο τὸ ἀντιφατικόν· νὰ ἐορτάζουν μιὰ δικαίωση καὶ ἐλευθερία, τὴν ὁποίαν ὅμως οἱ ἴδιοι δὲν βιώνουν.

Καυχώμενοι γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα μας ποὺ ἐκδηλώθηκε μὲ τὴν θυσία τοῦ μονογενοῦς καὶ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ Του, ἐορτάζουμε τὴν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγωνιζόμενοι νὰ καθαρθοῦμε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας μὲ βεβαία πίστη καὶ σταθερὴ ἐλπίδα γιὰ τὴν σωτηρία μας καὶ τὴν ἀποκατάστασή μας στὸν αἰώνιο, οὐράνιο πνευματικὸ κόσμο.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας «Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα» (Τρίτη Διακαινησίμου, στοὺς Αἴνους, Στιχηρά Ἀναστάσιμα) εὐχομαι «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου» (Ρωμαίους ιε' 13).

Δηλαδή: Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδας νὰ σᾶς γεμίσει μὲ κάθε εἶδος χαρὰ καὶ εἰρήνη ποὺ δίνει ἡ πίστη, γιὰ νὰ ἔχετε περίσσια ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μὲ ἀναστάσιμες πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπττοῦ
Δανιὴλ